

02-09-2005

Nº 11128

REPUBLIKA SRBIJA
Opštinski sud Novi Sad
Posl. br. [REDAKCIJA]
Dana, 24.03.2005. godine
Novi Sad

U IME NARODA !

Opštinski sud u Novom Sadu, u veću sastavljenom od sudije DRAGANE ŠTRBAC, kao predsednika veća i sudija porotnika Radomir Dušana i Brojčin Ljubice, kao članova veća, u pravnoj stvari tužioca [REDAKCIJA] iz Novog Sada, ul. [REDAKCIJA] 33., koga zastupa [REDAKCIJA] u Novom Sadu protiv tuženog [REDAKCIJA] iz Novog Sada, ul. [REDAKCIJA] 4., koga zastupa [REDAKCIJA] adv. u Novom Sadu; a radi poništaja otkaza, nakon održane usmene i javne glavne rasprave zaključene dana 24.03.2005. godine u prisustvu tužioca, njegovog punomoćnika, zak. zastupnika tuženog i punomoćnika tuženog, doneo je

DELIMIČNU PRESUDU

PONIŠTAVA SE otkaz ugovora o radu br. 295 od 18.04.2003. godine i izmena otkaza ugovora o radu br. 303/2003 od 22.04.2003. godine

OBAVEZUJE SE tuženi da tužioca vrati na rad na poslove šefa laboratorije za dijagnostiku besnila.

O zahtevu za naknadu štete zbog izgubljene zarade, drugih primanja, zahtevu za uplatu doprinosa nadležnim fondovima i za naknadu troškova postupka sud će odlučiti konačnom presudom.

Obrazloženje

Tužilac je dana 29.04.2003. godine podneo tužbu sa zahtevom da sud poništi otkaz ugovora o radu br. 295 od 18.04.2003. godine, obaveže tuženog da tužioca vrati na poslove šefa laboratorije za dijagnostiku besnila, naknadi mu štetu zbog izgubljene zarade, drugih primanja koja mu po zakonu, opštem aktu i ugovora o radu pripadaju, kao i da mu naknadi troškove postupka.

Podneskom od 05.05.2003.g. tužilac je tražio i poništaj izmene otkaza ugovora o radu br.303/2003 od 22.04.2003.g., a na ročištu od 27.06.2003. godine tužilac je tužbeni zahtev precizirao i pored već postavljenog zahteva tražio da sud obaveže tuženog da tužiocu isplati i

iznos od 20.000,00 dinara na ime neopravdanog umanjenja zarade od 30% za period od 01.02.2003. g. pa nadalje.

Obrazlažući tužbeni zahtev tužilac je naveo da je 14.01.2003. godine zaključio ugovor o radu sa tuženim prema kojem je raspoređen na radno mesto šef laboratorije za dijagnostiku besnila, a da je pre toga u periodu od 10.04.1996. pa do 26.12.2002. godine obavljao funkciju direktora tuženog. Nadalje je naveo da je između Medicinskog fakulteta u Novom Sadu i Pasterovog zavoda zaključen sporazum prema kojem je tužilac zasnavao radni odnos a Fakultetom na 15 časova nedeljno a u okviru punog radnog vremena u skladu sa čl. 93. Zakona o univerzitetu i istim sporazumom je utvrđeno da tužilac ostvaruje sva prava obaveze i odgovornosti iz radnog odnosa i na Fakultetu i na Zavodu. Pored toga je istakao da je od imenovanja novog vršioca dužnosti tuženog tužilac trpeo svakodnevna šikaniranja zbog činjenice da je javno izražavao sumnju u stručne kvalitete VD direktora da upravlja visokom stručnom ustanovom kakav je Pasterov zavod, da je ~~izjavio~~ ~~navodno~~ da o više navrata pismeno reaguje na napise u štampi sa konferencije za štampu i upozorenja na navodno postojanje razloga za otkaz ugovora o radu argumentovano demantujući sve navode vezane za obavljanje svih stručnih poslova tužioca i njegovo prisustvo na radu a takođe je po stanovištu tužioca indikativno da je Osnovna organizacija sindikata raspravljajući po zahtevu vd direktora donela odluku da ne treba podržati raskid ugovora o radu između tuženog i tužioca jer se iz primljenog dopisa ne vidi razlog za raskid ugovora o radu. Nadalje je naveo da za otkaz ugovora o radu ne postoje zakonom predviđeni i opravdani razlozi te da je otkaz isključivo rezultat šikanoznog ponašanja prema njemu i da je isti donet bez razloga koji su jasni i opravdani, da takvi razlozi nisu pomenuti u obrazloženju otkaza, da iz istog nije moguće utvrditi vreme navodnih razloga za otkaz.

U odgovoru na tužbu tuženi je izjavio da se protivi tužbi i tužbenom zahtevu s obzirom da je ista u celini neosnovana, da je doneti otkaz u svemu saglasan odredbama Zakona o radu te da nije došlo do povrede prava tužioca ni u jednom pogledu.

Sud je sproveo dokazni postupak čitanjem dopisa Univerziteta u Novom Sadu Medicinski fakultet br. 01-19/20 od 01.11.2000., sporazuma zaključenog između Medicinskog fakulteta i Pasterovog zavoda 01.11.2000., izvoda iz zapisnika sa sednice OOSS Pasterovog zavoda Novi Sad od 28.02.2003., otkaza ugovora o radu zaveden kod tuženog pod br. 295 od 21.04.2003., ugovora o radu zaključenog između tužioca i tuženog br. 43 od 14.01.2003., zapisnika sa sednice Upravnog odbora tuženog zaveden pod br. 190 od 10.03.2003., rešenja Privrednog suda u Novom Sadu br. Fi-4035/98 sa prilogima 1, 2, 4, dopisa tužioca zaveden pod br. 58 od 17.01.2003. kod tuženog, zapisnika sa sednice Stručnog kolegijuma 70/2003 od 27.01.2003., 125 od 18.02.2003., 144 od 25.02.2003., 175 od 04.03.2003., 192 od 11.03.2003., 216 od 17.03.2003., 236 od 27.03.2003., 257 od 03.04.2003., dopisa direktora tuženog tužiocu br. 166 od 22.01.2003., upozorenja br. 126 od 18.02.2003., odgovora na upozorenje od 19.02.2003., dopisa direktora tužiocu od 14.03.2003. br. 207, odgovora na ovaj dopis zaveden pod br. 211 od 17.03.2003., dopisa direktora tužiocu od 31.03.2003. zaveden pod br. 244 od 01.04.2003., evidencije prisutnosti na poslu od 20.01.2003.-22.04.2003., izmene otkaza ugovora o radu br. 303/2003 od 22.04.2003. zaveden kod tuženog pod istim brojem 24.04.2003., Statuta tuženog od 12.05.1997., Pojedinačnog kolektivnog ugovora tuženog od 14.05.1999., obračuna zarade za tužioca za sporni period, izveštaja o pregledu na besnilo br. 001 do 108, Pravilnik o sistematizaciji radnih mesta tuženog od 22.11.1999., rasporeda časova saslušanjem tužioca i zakonskog zastupnika tuženog pa je na osnovu ovako izvedenih dokaza utvrdio sledeće ČINJENIČNO STANJE:

Tužilac je bio u radnom odnosu kod tuženog na neodređeno vreme.

Prema ugovoru o radu br. [redacted] od 14.01.2003. godine tužiocu su povereni poslovi šefa laboratorije za dijagnostiku besnila u sektoru za besnilo i ostale zoonoze, a počev od 20.01.2003. godine. Ovim ugovorom ugovorne strane konstatuju da je tužilac obavljao poslove direktora Zavoda od 10.04.1996. godine pa do ovog raspoređivanja odnosno do razrešenja 26.12.2002. godine. Poslove šefa laboratorije za dijagnostiku besnila tužilac obavlja po izvršenoj primopredaji dužnosti direktora odnosno od 20.01.2003. godine.

Prema sporazumu o zasnivanju radnog odnosa i rasporedu radnog vremena nastavnika i saradnika zaključenim između Medicinskog fakulteta u Novom Sadu i Pasterovog zavoda 01.11.2000. godine tužilac je osnovao radni odnos i na tom fakultetu radi obavljanja svih vidova nastave kao i poslova vezanih za stručno usavršavanje doktora medicine i doktora stomatologije na način kako je to utvrđeno planovima i programima Fakulteta i to sa 15 sati nedeljno u okviru punog radnog vremena a na način utvrđen čl. 93. Zakona o Univerzitetu.

Prema ugovoru o radu između tužioca i Pasterovog zavoda, tužilac je dužan da obavlja poslove: organizuje i rukovodi radom laboratorije; obavlja dijagnostiku besnila; saraduje sa drugim dijagnostičkim laboratorijama za besnilo; saraduje sa veterinarskim inspekcijama, veterinarskim stanicama i pruža stručnu, metodološku pomoć; bavi se naučno-istraživačkim radom iz oblasti radiologije; obavlja i druge poslove iz svog delokruga rada koje mu stavi u zadatak neposredni rukovodilac.

Prema odredbi čl. 16. Statuta Pasterovog zavoda od 12.05.1997. godine određeno je da se u okviru zavoda organizuju sledeće organizacione jedinice: sektor za besnilo i druge zoonoze, sektor za mikrobiološku dijagnostiku, služba za opšte, pravne i ekonomsko-finansijske poslove. U sastavu organizacionih jedinica iz st. 1. ovog člana uže organizacione jedinice su laboratorije, odeljenja i odsek i dr. koje se utvrđuju aktom o unutrašnjoj organizaciji koju donosi Upravni odbor. Ovakva unutrašnja organizacija je uspostavljena u cilju efikasnijeg i racionalnijeg obavljanja delatnosti i kontrole stručnog rada. Poslovi šefa laboratorije za dijagnostiku besnila, koji su povereni tužiocu, se nalaze u organizacionoj jedinici -Sektor za besnilo i druge zoonoze-koje ima načelnika.

Tužilac je, prema odluci direktora tuženog, od momenta raspoređivanja na poslove šefa laboratorije bio i član stručnog kolegijuma koji se prema čl. 22. Statuta tuženog obrazuje radi razmatranja određenih pitanja iz delokruga rada direktora. Na sednicama stručnog kolegijuma voden je zapisnik. Na ovim sastancima je između ostalog razmatrano pitanje stanja zaliha konjugata, prisustva na poslu, izveštaji o radu iz prethodnog perioda i plan rada za naredni period, stanje zaliha materijala i reagenasa.

Tužilac je na ovim sastancima predočio direktoru tuženog da konjugate za dijagnostiku besnila nema, da su potrošene sve zalihe i to već na kolegijumu od 27.01.2003. godine s tim što je upoznao direktora da se ispituju stare zalihe i da ove nisu odgovarajuće. Na sednici kolegijuma održanom 17.02.2003. godine tužilac je predočio direktoru tuženog da za sada nije izvodljiva proizvodnja konjugata. Na istom sastanku direktor tuženog je upoznala prisutne da će Biljana, koja obavlja poslove sekretarice, upisivati odlaske zaposlenih u toku radnog vremena.

Na stručnom kolegijumu od 24.02.2003. godine tužilac je predočio da nema konjugata za dijagnostiku besnila pa je od strane direktora ponovljeno pitanje "ko je do sada proizvodio konjugat za besnilo" a tužilac ponovio da za proizvodnju konjugata nema uslova. Na istom sastanku je tužilac ponovio pitanje kada će moći da iskoristi godišnji odmor za 2002. godinu a i za tekuću godinu o čemu je od strane direktora izvešten da za 2002. godinu treba da se obrati Upravnom odboru jer nije ni započeo godišnji odmor, a za 2003. godinu nije donet plan. Na

sednici stručnog kolegijuma od 03.03.2003. godine tužilac je izvestio direktora da se dijagnostika besnila u odeljenju za besnilo i druge zoonoze radi i da nije bilo nikakvih problema u toku prethodne nedelje a na sednici od 10.03.2003. godine na pitanje tužioca direktoru tuženog "ko će potpisivati nalaze dijagnostike besnila" direktor je dala uput da će svaki nalaz biti potpisan od strane tužioca kao šefa laboratorije i od strane direktora i ujedno dala uput tužiocu da mora lično da se javi kada dođe na posao ili kada izlazi sa posla s obzirom da je ona zadužena za evidenciju prisutnosti na radu.

Sastanku stručnog kolegijuma od 17.03.2003. godine tužilac nije prisustvovao, a direktor tuženog je u njegovom odsustvu naglasila da se i pored njenog izričitog zahteva da se javlja prilikom svakog napuštanja objekta i dalje to ne poštuje, a na sastanku od 24.03.2003. godine na postavljeno pitanje direktora "zašto se u sektoru za besnilo ne proizvodi konjugat za dijagnostiku besnila i zašto je prilikom primopredaje dužnosti konstatovano da u Zavodu bilo samo dva kubika konjugata u radnom razređenju" tužilac je odgovorio da je u početku januara bilo konjugata a zatim je na ovo pitanje odgovorio pitanjima kada će mu se odobriti godišnji odmor, zašto mu nisu isplaćeni prekovremeni sati, a direktor : "zbog čega nije učestvovao na simpozijumu i zašto ne organizuje proizvodnju antigena za toksokaru" na koje pitanje je tužilac odgovorio da je uzeo serum i svesku u rad ali da mu je direktor demonstrativno to oduzela, a ujedno i da je to naporan posao koji zahteva puno sati rada saradnika i da to treba direktor da organizuje. Potom je direktor tuženog naglasila da su zadati tužiocu proizvodnja antigena za toksokaru za sopstvene potrebe i proizvodnja konjugata za dijagnostiku besnila za sopstvene potrebe. Da bi na sastanku od 01.04.2003. godine tužilac stavio primedbu da u Zavodu nema konjugata za dijagnostiku besnila o čemu ga je obavestio tehničar i upitao da li se konjugat za dijagnostiku besnila drži u Zavodu ili ne. na koje pitanje je direktor tuženog odgovorila pitanjem zar nije on šef laboratorije za dijagnostiku besnila. Na istom kolegijumu direktor tuženog je postavila direktno pitanje tužiocu ko je do sada u Zavodu proizvodio konjugat za dijagnostiku besnila imenom i prezimenom na koje pitanje je tužilac odgovorio da je konjugat proizvodio Pasterov zavod odnosno njegova ekipa.

Za period od raspoređivanja tužioca na poslove šefa laboratorije za dijagnostiku besnila redovno je radena dijagnostika besnila i o tome sačinjen izveštaj od broja 1 zaključno sa brojem 103 od 16.04.2003. godine. Jedan broj tih izveštaja je potpisan samo od direktora tuženog da bi od marta meseca ove izveštaje potpisivao i tužilac.

Nakon stručnog kolegijuma od 18.02.2003. godine na kojem je direktor saopštila da će se kod sekretarice upisivati odlazak u toku radnog vremena, tužilac se uredno potpisivao i naznačio vreme dolazka i odlazka sa posla.

Dana, 18.04.2003. godine direktor tuženog je doneo otkaz ugovora o radu tužioca a uz prethodno upozorenje o postojanju razloga za otkaz ugovora o radu i to od 18.02.2003. godine zavedeno pod br. 126 kojim je tužilac upozoren da bez ikakvih opravdanih razloga odbija i praktično ne obavlja ni jedan od poslova i radnih zadataka koji su važećim aktom o sistematizaciji propisani za to radno mesto, da očigledno ne poštuje radnu disciplinu i da je njegovo ukupno ponašanje takvo da faktički onemogućava svaku saradnju na uspešnom obavljanju procesa rada i ostvarivanju vitalnih delatnosti Pasterovog zavoda.

Dopisom od 14.03.2003. godine br. 207 direktor tuženog je upoznala tužioca da je na osnovu uvida u evidenciju prisutnosti tužioca na poslu konstatovala da on pretežno nije prisutan na svom radnom mestu u Pasterovom zavodu, te da je potrebno da je tužilac bez odlaganja

obavesti po kom osnovu je radno angažovan na poslovima u nastavnom procesu na Fakultetima Univerziteta u Novom Sadu i to iz oblasti stomatologije, medicine, farmacije i veterine, a

dopisom od 01.04.2003. godine br. 244 direktor tuženog je ukazala da je nakon više upozorenja tužiocu i uvidom u evidenciju prisutnosti na radu ponovo konstatovala da je samo povremeno prisutan na svom radnom mestu, da po svemu sudeći, budući da dolazi i odlazi sa radnog mesta po svom nahođenju, nikome se ne javlja niti pravda odsustvovanja, i ne može se na pouzdan način utvrditi koje je njegovo radno vreme te da je njegovo ukupno prisustvo na radnom mestu daleko ispod 40 časova nedeljno a da je njegovo prisustvo daleko manje i od 25 časova nedeljno kako je to predviđeno ugovorom sa Medicinskim fakultetom.

Na sve ove dopise i upozorenja tužilac je odgovorio i u prvom odgovoru je ukazao da je dobio pismeno upozorenje a da je praktično na ovom radnom mestu tek tri radna dana za koje vreme je ispitao 9 studenata medicine, održavao predavanja na Medicinskom fakultetu što je takode redovna delatnost Pasterovog zavoda, pregledao i po potrebi vakcinisao pacijenta u ambulanti Pasterovog zavoda, jednog pacijenta je primio u subotu uveče. U drugom odgovoru, po drugom upućenom upozorenju, izvestio je direktora tuženog o broju sati provedenih u tom periodu u Zavodu i o poslovima koje je obavio.

Nakon ovih upozorenja i odgovora direktor tuženog je donela otkaz ugovora o radu sa danom 21.04.2003. godine zaveden pod br. 295, a potom i izmenu ovog otkaza zaveden pod br. 303/2003 od 24.04.2003. godine prema kojem tužiocu radni odnos prestaje zaključno sa 30.05.2003. godine do kog datuma će iskoristiti i godišnji odmor u trajanju od 25 radnih dana.

U otkazu ugovora o radu navedeno je da se isti donosi prema čl. 101. st. 1. tač. 3. i 4. Zakona o radu, a u obrazloženju je navedeno da od samog početka imenovani bez ikakvih opravdanih razloga ne obavlja poslove i zadatke koji su važećim aktom utvrđeni za to radno mesto čime je učinio povredu radne obaveze utvrđene u tački 24. Ugovora o radu i t. 83 st. 1. t. 9. Pojedinačnog kolektivnog ugovora, zatim da ne poštuje radnu disciplinu, da je njegovo ukupno ponašanje takvo da faktično onemogućava svaku saradnju na uspešnom obavljanju procesa rada i ostvarivanju vitalnih delatnosti Pasterovog zavoda zbog kog ponašanja i učinjene povrede radne obaveze je upozoravan, a oglušio se na sva upozorenja i nastavio sa povredama radnih obaveza odbijajući da obavlja poslove svog radnog mesta bez ikakvih razloga i da se ponaša na način kako je to već opisano i da su se stekli uslovi iz čl. 101. st. 1. tač. 3. i 4. Zakona o radu za otkaz ugovora o radu.

Pre ovog otkaza je zatraženo i mišljenje Sindikata koji je svoje mišljenje dostavio zavedeno je pod br. 157 od 28.02.2003. godine. U mišljenju sindikata je navedeno da ne treba podržati raskid ugovora o radu između tuženog i tužioca te da se iz primljenog dopisa direktora tuženog ne vide razlozi za raskid ugovora o radu, a da je stav ove organizacije da se nastali problem može rešiti dogovorom. Sindikat je istovremeno predložio rešenja i to da se ugovor o radu ne raskida, da se tužilac naimenuje za šefa Nacionalne referentne laboratorije za besnilo i da bude apsolutno odgovoran za rad na besnilu u Zavodu ili da se naimenuje tužilac za zamenika direktora tuženog.

Na sednici Upravnog odbora tuženog od 03.03.2003. godine Upravni odbor je dao preporuku direktoru da se usvoji predlog zaposlenih u Zavodu i da se tužiocu izda rešenje o raspoređivanju na radno mesto šefa Nacionalne referentne laboratorije i da se u tom smislu i uskladi sistematizacija radnih mesta. Ovu preporuku direktor tuženog nije realizovala.

Tužiocu nikada nije ponuđena izmena ugovora o radu u pogledu poverenih poslova, niti je dobio pismeni nalog za proizvodnju konjugata za besnilo, a nije u pisanoj formi uređen ni način evidentiranja prisustva na poslu.

Izloženo činjenično stanje sud je utvrdio na osnovu pročitane pismene dokumentacije koju je u celosti prihvatio jer nije bilo razloga za sumnju u pročitano dokumentaciju.

Sud je cenio iskaz zak. zastupnika tuženog pa je ovaj iskaz prihvatio izuzev u delu u kojem se navodi da je obaveza tužioca bila proizvodnja konjugata te da tužilac nije obavljao svoje poslove kao i da je nabavka konjugata iz uvoza bila njegov posao. Ovo sud nije prihvatio budući da je ovaj navod suprotan aktu o sistematizaciji niti isti proizilaze iz pismenih dokaza. U preostalom delu sud je našao da se ovaj iskaz može prihvatiti s obzirom da je saglasan pismenoj dokumentaciji.

Ceneci iskaz tužioca sud je našao da se ovaj iskaz može prihvatiti u potpunosti s obzirom da je dat iskreno i uverljivo te da o bitnim činjenicama postoji saglasnost između ovog iskaza i pismene dokumentacije.

Na osnovu utvrđenog činjeničnog stanja i izvršene ocene dokaza sud je našao da je osnovan zahtev tužioca za poništaj otkaza ugovora o radu kao i izmene otkaza i zahtev o vraćanju na rad.

Naime, tuženi je sa tužiocem zaključio ugovor o radu prema kojem je u tač. 24. uređeno da su povrede radne obaveze zbog kojih poslodavac zaposlenom otkazuje ugovor o radu utvrđene u čl. 82. i 83. Pojedinačnog kolekt. ugovora.

Prema odredbama Pojedinačnog kolektivnog ugovora i to čl. 83. st. 1. tač. 9. je utvrđeno da zaposlenom se izriče mera prestanak radnog odnosa zbog odbijanja zaposlenog da obavlja poslove radnog mesta na kome je raspoređen. Pored ovog razloga tužiocu je otkazan ugovor o radu i iz razloga predviđeni čl. 101. st. 1. tač. 4. Zakona o radu.

Naime, kada je reč o povredama radne obaveze koje je tužiocu stavljene na teret treba naglasiti da opis poslova određuje sadržinu poslova koji se poveravaju zaposlenom i to taksativnim navođenjem što zaposleni radi. Takođe moguće je predvideti da zaposleni obavlja i druge poslove po nalogu neposrednog rukovodioca koja klauzula je uneta i u ugovor o radu između tužioca i tuženog međutim, ova klauzula "i druge poslove..." znači da je povereni posao organizacijski pojam, a što dalje znači da je na ovaj način posebnim nalogom bilo moguće tužiocu poveriti posao proizvodnje konjugata ali samo ukoliko time ne bi bila izmenjena sadržina ovih poslova. U konkretnom slučaju sud nalazi da je ovde osnovan navod tužioca da poslovi proizvodnje konjugata ne mogu biti usputni poslovi niti oni koji se tiču organizacije poslova koji su mu povereni već moraju biti navedeni ugovorom o radu i ne mogu se u konkretnom slučaju shvatiti kao poslovi tužioca bez takve odredbe u ugovoru o radu, bez obzira da li je tužilac to ranije radio na koji način je radio i da li je to bio njegov posao kao direktora. Pored toga tokom ovog postupka je utvrđeno da tužilac nije odbio da obavlja ove poslove već je ukazivao da to u tom momentalnim uslovima nije moguće, pa stoga navod direktora tuženog da je kasnije otpočela takva proizvodnja nema značaja.

Iz ovih razloga sud nalazi da ne stoje navodi iz otkaza ugovora o radu da tužilac od samog početka, bez opravdanog razloga, odbija i faktički ne obavlja poslove koji su aktom o

sistematizaciji utvrđeni kao njegovi poslovi, stoga nema ni povrede radne obaveze koja mu je stavljena na teret – odbijanje zaposlenog da obavlja poslove radnog mesta na kojem je raspoređen, posebno što u otkazu tuženi ne navodi koje to poslove tužilac nije obavljao imajući u vidu da je tokom ovog postupka sud je utvrdio da je tužilac obavljao poslove prema opisu posla.

Ovakvo stanovište suda proističe i iz predloga odnosno preporuke Upravnog odbora tuženog i sindikata prema kojima nastali problem je bilo moguće prevazići tako što bi tužiocu bili povereni poslovi direktora Nacionalne referentne laboratorije i prema obrazloženju ovih predloga bi na ovaj način tužilac direktno bio odgovoran za proizvodnju konjugata, koja obaveza, prema sada važećim aktima i ugovoru o radu, ne postoji.

Kada je reč o ponašanju tužioca zbog kojeg ne može da nastavi dalji rad, a koji se ogleda u nepoštovanju radne discipline i onemogućavanje svake saradnje na uspešnom obavljanju poslova, sud nalazi da ovakav otkazni razlog u konkretnom slučaju postoji. Naime, kod ovog otkaznog razloga reč je o ponašanju zaposlenog koje narušava radnu tehnološku, organizacionu, komunikacionu disciplinu ali do te mere da ona mora biti prekinuta tako što će zaposleni otkazom biti onemogućen da nastavi rad kod poslodavca.

~~Ovo stoga što je izostala organizovana evidencija prisustva i odsustva sa posla koja bi mogla pouzdano ukazati da postoji odnos nediscipline budući da je radno vreme tužioca od 15 sati nedeljno na Medicinskom fakultetu uređeno sporazumom o zasnivanju radnog odnosa i rasporedu radnog vremena nastavnika i saradnika zaključenim između Medicinskog fakulteta i tuženog, kojim je, prema Zakonu o Univerzitetu i to čl. 93., predviđeno da tih 15 sati, u okviru punog radnog vremena se ostvari prema rasporedu nastavnika naučnog i zdravstvenog rada nastavnika i saradnika u okviru 40-ne radne sedmice a što se uređuje opštim aktom Univerziteta odnosno Fakulteta i dakle ne zavisi od tužioca. Pri tome, tokom ovog postupka je utvrđeno da je tužilac svoje odsustvo iz Zavoda, od momenta kada je direktor tuženog dala takav uput, svoje odsustvo prijavljivao licu zaduženom za vođenje evidencije, što je vidljivo iz evidencije prisutnosti na poslu.~~

Stoga sud nalazi da nema samovolje tužioca prilikom ispunjavanja svojih obaveza i prema ugovoru o radu i prema sporazumu o zasnivanju radnog odnosa i rasporedu radnog vremena zaključenom između tuženog i fakulteta. Dakle, nije sporno da radni odnos zaposlenom može prestati narušavanjem radne discipline svake vrste, međutim u konkretnom slučaju sud nalazi da ponašanje tužioca nije dovelo do nemogućnosti organizovanja i obavljanja poslova koji su mu povereni ugovorom o radu jer je tužilac te poslove obavljao. Pored toga iz napred iznetog proističe da ne stoji ni navod iz otkaza da tužilac ne poštuje radnu disciplinu niti je njegovo ukupno ponašanje takvo da je moralo biti prekinuto otkazom što proizilazi i iz navedene preporuke Upravnog odbora i Sindikata.

Iz navedenih razloga sud je poništio otkaz ugovora o radu i izmenu otkaza ugovora o radu i naložio tuženom da tužioca vrati na rad na poslove na kojima se nalazio pre otkaza.

Na ročištu od 24.03.2005. godine sud je mimoišao izvođenje dokaza saslušanjem predloženih svedoka [REDACTED] i [REDACTED] veterinarskih tehničara na okolnost kako je tužilac na mestu šefa laboratorije neposredno rukovodio radom ova dva veterinarska tehničara, kako su ovi radili zadatke koje je tužilac kao šef kontrolisao i ko je obezbeđivao sredstva za rad posebno dijagnostički serum tzv. konjugat za besnilo kao suvišno i nepotrebno.

Na osnovu čl. 334. ZPP-a sud je o zahtevu tužioca za poništaj otkaza ugovora o radu i vraćanju na rad odlučio ovom delimičnom presudom budući da su za odluku sazreli ovi zahtevi tužbe, dok će o preostalom delu tužbenog zahteva sud odlučiti konačnom presudom.

PREDSEDNIK VEĆA SUDIJA

DRAGANA ŠTRBAC s.r.

POUKA O PRAVNOM LEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 8 dana od dana prijema iste, a putem ovog suda Okružnom sudu u N. Sadu. Žalba se podnosi u 2 primerka.

1X
2014. 21.06.06

09-11-2006

Nº 2438

Republika Srbija

OKRUŽNI SUD U NOVOM SADU

Posl. br. Gž. [REDACTED]

Dana: 18.05.2006. godine

Novi Sad

ОПШТИНСКИ СУД У НОВОМ САДУ
Препише лично, поштом препоручено
Обавио дана _____ Рпо _____
Примерак _____ прилога _____
Потпис _____
Текстуал са _____ дкн. Без таксе _____
Мањак таксе од _____ динара _____
Број _____ 200 _____ Потпис _____
Време: _____

U IME NARODA

Okružni sud u Novom Sadu u veću sudija Ljiljane Cicmil, predsednika veća, Lidije Đukić i Vesne Šoti, članova veća, u pravnoj stvari *tužioca* [REDACTED] iz Novog Sada, [REDACTED], koga zastupa Milan Kozomora, advokat u Novom Sadu, protiv *tuženog* [REDACTED] iz Novog Sada, ul. [REDACTED] koga zastupa [REDACTED], advokat u Novom Sadu, radi *poništaja otkaza*, rešavajući o žalbi tuženog izjavljenoj protiv delimične presude Opštinskog suda u Novom Sadu, posl. br. P- [REDACTED] od 24.03.2005. godine, u sednici veća održanoj dana 18.05.2006. godine, doneo je

PRESUDA

ODBIJA SE žalba tuženog, a delimična presuda Opštinskog suda u Novom Sadu, posl. br. P- [REDACTED] od 24.03.2005. godine se **POTVRĐUJE**.

Образложење

Pobijanom delimičnom presudom usvojen je tužbeni zahtev tužioca, te je poništen otkaz ugovora o radu br. [REDACTED] od 18.04.2003. godine i izmena otkaza ugovora o radu br. [REDACTED] od 22.04.2003. godine i obavezan je tuženi da tužioca vrati na rad na poslove šefa laboratorije za dijagnostiku besnila. Istom presudom određeno je da će o zahtevu za naknadu štete zbog izgubljene zarade, drugih primanja, zahtevu za uplatu doprinosa nadležnim fondovima i za naknadu troškova postupka sud odlučiti konačnom presudom.

Protiv navedene delimične presude tuženi je izjavio blagovremenu, potpunu i dozvoljenu žalbu zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog pogrešne primene materijalnog prava, predlažući da ovaj sud pobijanu prvostepenu presudu ukinе i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

Tužilac je dao odgovor na žalbu.

Žalba tuženog NIJE OSNOVANA.

Ispitujući pobijanu delimičnu presudu u granicama razloga navedenim u žalbi tuženog, a pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 361. st. 2. t. 1., 2., 5. 7. i 9. ZPP i pravilnu primenu materijalnog prava, saglasno odredbi čl. 372. st. 2. istog zakona, ovaj sud nalazi da je prvostepeni sud bez bitnih povreda odredaba parničnog postupka na potpuno i pravilno utvrđeno činjenično stanje pravilno primenio materijalno pravo.

Naime, pobijanom delimičnom presudom je utvrđeno da je tužilac bio u radnom odnosu na neodređeno vreme kod tuženog, u periodu od 10.04.1996. godine do 20.01.2003. godine na mestu direktora tuženog, a prema ugovoru o radu br. 14.01.2003. godine povereni su mu poslovi šefa laboratorije za dijagnostiku besnila u sektoru za besnilo i ostale zoonoze počev od 20.01.2003. godine, a koji sektor ima načelnika. Navedenim ugovorom o radu predviđene su dužnosti, odnosno poslovi koje tužilac treba da obavlja na radnom mestu šefa laboratorije za dijagnostiku besnila (str. 3., st. 3. pobijane presude).

Prema odluci direktora tuženog, tužilac je bio i član stručnog kolegijuma koji se prema čl. 22. Statuta tuženog obrazuje radi razmatranja određenih pitanja iz delokruga rada direktora, a na kojim sednicama je vođen zapisnik. Na ovim sastancima je između ostalog razmatrano pitanje stanja zaliha konjugata, prisustva na poslu, izveštaji o radu iz prethodnog perioda i plan rada za naredni period, stanje zaliha materijala i reagenasa, a pobijanom presudom je detaljno utvrđeno koje teme su konkretno razmatrane na navedenim sastancima (str. 3, st. 6., 7., str. 4., st., 1. i 2. presude.)

Prema sporazumu o zasnivanju radnog odnosa i rasporedu radnog vremena nastalog između Medicinskog fakulteta u Novom Sadu i tuženog, a koji je dat 01.11.2000. godine tužilac je zasnovao radni odnos i na tom fakultetu radi obavljanje vidova nastave kao i poslova vezanih za stručno usavršavanje doktora medicinske stomatologije prema planovima i programima fakulteta i to sa 15 časova nedeljno u celom punom radnog vremena, a na način utvrđen u čl. 93. Zakona o Univerzitetu.

Za period od raspoređivanja tužioca na radno mesto šefa laboratorije za dijagnostiku besnila redovno je radena dijagnostika besnila i o tome je sačinjen izveštaj dana 16.04.2003. godine (od br. 1. do br. 103), a izveštaje od marta meseca je potpisivao pored direktora tuženog i tužilac. Od dana 18.02.2003. godine kada je direktor tuženog saopštio na stručnom kolegijumu da će se kod sekretarice upisivati odlazak u toku radnog vremena, tužilac redovno potpisivao i naznačio vreme dolaska i odlaska sa posla.

Dana 18.02.2003. godine direktor tuženog je upozorio tužioca na postojanje ugovora o radu, a dana 14.03.2003. godine je upoznao tužioca da je na osnovu ovog ugovora utvrđeno da tužilac pretežno nije prisutan na poslu, da je potrebno da dostavi obavještenje na osnovu kojeg je radno angažovan na fakultetu, što je i ponovljeno dana 01.04.2003. Tužilac je odgovorio direktoru tuženog na ova upozorenja i dostavio odgovor o svom angažmanu na Medicinskom fakultetu.

Na tražanje direktora tuženog sindikat je dao mišljenje dana 28.02.2003. godine, u kojem je naveo da ne podržava otkaz ugovora o radu za tužioca, da se ne vidi razlog za

otkaza tužiocu, te da predlaže da se tužilac imenuje za šefa Nacionalne referentne laboratorije za besnilo ili za zamenika direktora tuženog. UO tuženog je na sednici održanoj dana 03.03.2003. godine dao preporuku direktoru tuženog da se usvoji predlog zaposlenih kod tuženog i da se tužilac rasporedi na radno mesto šefa Nacionalne referentne laboratorije, te da se na taj način uskladi sistematizacija radnih mesta, koju preporuku direktor tuženog nije usvojio.

Dana 18.04.2003. godine direktor tuženog je doneo otkaz ugovora o radu tužiocu na osnovu čl. 101. st. 1. t. 3. i 4. ZOR, kao i dana 21.04.2003. godine pod br. 295, a potom i izmenu ovog otkaza pod br. 303/2003 dana 24.04.2003. godine prema kojoj radni odnos tužiocu prestaje sa danom 30.05.2003. godine. U obrazloženju otkaza je, između ostalog, navedeno i to da tužilac nije obavljao poslove i radne zadatke koji su mu povereni, čime je počinio povredu radne obaveze iz t. 24. ugovora o radu i čl. 83. st. 1. t. 9. PKU tuženog, da ne poštuje radnu disciplinu, da je njegovo ponašanje takvo da onemogućava saradnju u procesu rada, te da je odbijao da obavlja poslove svog radnog mesta.

Tužiocu nikada nije ponuđena izmena ugovora o radu u pogledu poverenih poslova, niti je dobio pismeni nalog za proizvodnju konjugata za besnilo, a nije u pisanoj formi ureden ni način evidentiranja prisustva na poslu.

Na osnovu ovako pravilno i potpuno utvrđenog činjeničnog stanja pravilan je zaključak prvostepenog suda da je osnovan tužbeni zahtev tužioca kojim je tražio poništaj spornih rešenja tuženog kojim mu je otkazan ugovor o radu, kao i da se obaveže tuženi da ga vrati na rad na poslove šefa laboratorije za dijagnostiku besnila, a koje poslove je obavljao pre nego što mu je prestao radni odnos kod tuženog. Naime, tužiocu je otkazan ugovor o radu na osnovu čl. 101. st. 1. t. 3. i 4. ZOR, važećeg u vreme spornih događaja. Što se tiče otkaznog razloga predviđenog u t. 3. (ako zaposleni svojom krivicom učini povredu radne obaveze predviđene ugovorom o radu) ovaj sud smatra, kao i prvostepeni, da u konkretnom slučaju nisu ispunjeni uslovi za otkaz ugovora o radu, jer tužilac nije počinio povredu radne obaveze predviđene u t. 24. ugovora o radu, te čl. 83. st. 1. t. 9. PKU tuženog na koje se tuženi poziva u spornim rešenjima. Naime, ugovorom o radu su jasno regulisane obaveze koje tužilac ima prema tuženom, kao i opis njegovih poslova i radnih zadataka, a tuženi nije dokazao da je tužilac odbio da obavlja neke od poslova svog radnog mesta na koje je raspoređen ugovorom o radu br. 43 od 14.01.2003. godine kada su mu povereni poslovi šefa laboratorije za dijagnostiku besnila u sektoru za besnilo i ostale zoonoze. U t. 2. navdenog ugovora je taksativno navedeno koji su poslovi tužioca, a formulacija »i drugi poslovi iz svog delokruga rada koje mu stavi u zadatak neposredni rukovodilac« se ne mogu odnositi i na proizvodnju konjugata, tim pre što to nisu usputni poslovi, bez obzira što je tužilac ranije dok je bio direktor tuženog radio te poslove. Osim toga, tužilac nije odbio da obavlja poslove proizvodnje konjugata, već je ukazivao direktoru tuženog na probleme i nemogućnosti istog u određenom periodu. Dakle, tužilac nije odbio nijedan posao koji je predviđen ugovorom o radu od 14.01.2003. godine.

Tuženi je tužiocu otkazao ugovor o radu i na osnovu čl. 101. st. 1. t. 4. Zakona o radu, važećeg u vreme donošenja spornog otkaznog akta (ako ne poštuje radnu disciplinu, odnosno ako je njegovo ponašanje takvo da ne može nastaviti rad kod poslodavca). Ovaj otkazni razlog se ne normira kao dispozicija kakve radnje, već kao standard određenog značenja, a neodređene sadržine, koji se javlja u različitim pojavnim oblicima, tako da se ne može tolerisati. Osim toga, ovaj otkazni razlog, a kako pravilno tumači i prvostepeni sud, postoji

1
kada je reč o ponašanju zaposlenog koje narušava radnu, tehnološku, organizacionu, komunikacionu disciplinu, ali do te mere da ona mora biti prekinuta tako što će zaposleni otkazom biti onemogućen da nastavi rad kod poslodavca. Dakle, ne mogu se prihvatiti paušalni navodi tuženog u toku postupka i u žalbi koji se odnose na nepoštovanje discipline od strane tužioca, odnosno nedolaske tužioca na posao, s obzirom da tuženi ničim nije dokazao ove svoje tvrdnje. Osim toga, tužilac je radio na Medicinskom fakultetu u Novom Sadu prema sporazumu o zasnivanju radnog odnosa i rasporedu radnog vremena nastavnika i saradnika zaključenim između Medicinskog fakulteta u Novom Sadu i tuženog od 01.11.2000. godine i to sa 15 časova nedeljno u okviru punog radnog vremena, čime su povremeni izostanci tužioca i opravdani. Što se tiče ponašanja tužioca, kako je napred navedeno za postojanje otkaznog razloga predviđenog u čl. 101. st. 1. t. 4. je predviđeno da je ono takvo da zaposleni *ne može nastaviti rad kod poslodavca*, što u konkretnom slučaju tuženi nije dokazao, a tim pre što su i sindikat i UO tuženog predložili da tužilac bude imenovan za šefa Nacionalne referentne laboratorije za besnilo ili za zamenika direktora tuženog. Dakle, ne može se smatrati da je ponašanje jednog lica za koje i sindikat i UO poslodavca predlažu imenovanje na više i odgovornije radno mesto (a sindikat i za mesto zamenika direktora) kao ponašanje koje je takvo da ne može da nastavi rad kod poslodavca.

Na osnovu svega napred navedenog, a uzimajući u obzir da nisu osnovani navodi žalbe tuženog kojima opravdava donošenje spornih rešenja, te je valjalo žalbu tuženog odbiti, a prvostepenu delimičnu presudu potvrditi, u skladu sa odredbom čl. 375. ZPP.

